

שלושים שנה אחריו פרשת האח והאחות. מרן ראש הישיבה הגראם"מ שך זצוק"ל עמד כחוד חנית בפרץ, הצעיק את עולם התורה, וזעקה ליבו הנעה את אמות הסיפים כנגד הרוצים להפוך דעת תורה ולהלכה לפולסTro * מרן הסת"פלו זצוק"ל יצא במחאה נוקבת כנגד "המגלה פנים בתורה שלא כהלכה" והצעיק את הנאמנים לדבר ד' למערכה * עוד לפני שניתן "ההיתר", הבחין עמוד ההוראה מרן הגראי"ש אלישיב שליט"א בסכנה הולכת וקרבה והתייצב כחומה בצורה על משמר ההלכה ופעל בכל כוחותיו כדי להסיר חופה ומיכשול נורא ולהלטם בכל נסיון לפגיע בהלכה - קודש הקדשים של האומה היהודית * פרק אחרון מזכרון של הרב צבי יינמן שליט"א * כל הנוטל עצה מזקניהם אינו נכשל

אוצר ההלכה

1234567

על משמר התורה ולהלכה

ספק בלבינו אם היה משמע רעה כזאת בראש גלי (בפומבי) ביחס למיננו אלה".

וכפי שכבר ציינו קודם, לרמות שנורן עשה הכל כדי להציג כלפי הציבור החילוני כי הוא מוכן להרוחיק לכת בדרכו הקלוקלה והמחוזפת נגד דעת תורה ולהלכה, הרי אופן התנהלותו, ובעיקר יצר הפרוטום שלו, הביאו אחריהם מאמרי ביקורת נוקבים וחיריפים מפני יהונאים בכיריהם. כך במאמר מאותם ימים תחת הכותרת "הרב שלא כבש את יצורך" חבר העיתונאי יעקב אורן: "גילוי הרה"ר שלמה גורן על הצוללת יזכיר שנעלמה, הדמיינו ובים במיפורת חילתה הים. הייעיה כי הרה"ר מהচoonן לפرسم את מלאו מהקרו הקשור בצלולת יזכיר, גורמת צער ואכזבה לרבים מצמרות צה"ל. ביום האחרון בקש מפקד חיל הים, אלוף זאב אלמוג, מהרבכ"ר שלמה גורן למניע פרוסום מפורסם של הדוד"ה בבטאון הרבנות הראשית, אך הוא לא ענה. בקרוב יתפרסם הדוד"ה במילואו, ויחשוף לא רק את פעוליו של למען עגנות נערדי יזכיר, אלא גם פרטיהם שונים שמטעים אונשיים - לא בטחוניים - מבקשת צמרת חיל הים שלא לחבאים בשלב זה לפני העיבור...".

כאן ממשיך העיתונאי ונוטב, כי דובר זה של הצליח להשפיע על כתבים ועל מערכות עיתונאים להמנע פרסום הפרוטום, וגם אלו שנורן מסר לפורום, שכן הנימוקים שהועלו בפניו מערכות העיתונאים שכינעו את מרכיביהם שלא תחת לוכרים פרוסום. מתקבר, כי הנימוקים שהופיעו על אלה המופקרים על אמצעי התקשות, אינם מהווים גורם כלשהו בשיקוליו של הרה"ר גורן. בתהום זה פסק הרב גט

בנימין י. ובינוביץ

מהורי המסמכים המצריים בידיו של הרב יינמן, הווא שלף. מספר מסמכים מעניינים מימייה, שעוד בטרם פרשת "האח והאחות" אפשר היה לעתם מי מודובר, בבחינת "אמור לי מי חבירך ואומר לך מי אתה..." אך בעיקר ראוי לומר על הדברים: "באו לבורך ונמצאו מקללים..." כך הוא מציג בפנינו עותק מעיתון "חדשונות השומרונים" מראשית שנת חל"ב, בתקופה בה החל גורן לסלול את דרכו לתפקיד הרה"ר לישראל. לעומת זאת של העיתון מופיע הקטע הבא:

"גולת הכותרת של רשותנו זו, היא ללא ספק החתימה של הטוען בהזוהה כמחה הרב הראשי לישראל, האלוף (AMIL) הרב שלמה גורן. כל פרשנוי היום היו דעתם בנידון שהרב גורן אכן יהא במחהו בימיו הרב הראשי האשכנזי לשושאל... בטירויות הרבים מספור בשטחים המשוחררים, מיד לאחר מלחמת תשכ"ז, הגיע גם גורן, לביקור בשכם אצל השומרונים. הרבכ"ר - אלוף שלמה גורן, הגיע לביתו של הכהן הגדולי, בכ"ח בתומו התשכ"ז וכן הוא כותב:

"ברכה לקהל עדת השומרונים לשחרורם ע"י ישראל, בהערצה על הדבקות באמונה ובמקום עבותה הקודש שלכם בשם... תוכו לרוב על פני הארץ... ברון אשר יקיים את דברי התורה הזאת..." ואמם היה ספק שנורן שהשקר והרמאות היו נר לרגליו ימשין לומר את אותן דברים, הרי על כן הוסיף העיתון וכותב: "חניתה זו היא מעין גלי דעת של הרב הנכבד ביחסו ההם לשומרונים".

לבין החובע, והודיעוهو שהוא הושעה ומניית מכחונתו...". לא היה צורך בדינונים רכיבים בכית הדין, וכבר חדש לאחר מכן ניתן פסק דין בו נאמר: "לאור הצהרות החוץ שפועל בחוטם לב ומתרך מניעים הכלכליים גרידא ולא התכוון לפגוע במישוה ולאור הצהרות הנהלת ביהכנס' בפנויו, מוצא בה"ד שלא היה מקום להשעינו של החוץ ורואים בויה את הסכוסן כמחוסל". כאן המקום לציין, כי בעקבות פרשה זו, כיבד מן הסתיפעלר זוקן"ל את ר' חיימ' הרשטיק עלות לחיבת בית הכנסת "לדרמן", וזאת כדי לחוק את ידיו על סיסרב לדרישת גורן למור היל בברכה.

"פרשת חזני"

כפי שציינו בתחילת סידורת מאמריהם אלו, היה עמוד ההווראה מREN הגרי"ש אלישיב שליט"א שעוד שנים רבות קודם לכן "ההיתר" הבחן בסכנה וראה מה עומד לעולגון נטאל ובכל קבוצתו והתגונף כדי להזכיר את מדיניותו

זיגר הונאלט בית-הברוכות הנדול

אנו כ' סרב להגיד היל' עם ברכה ביום העצמאות הוואיל והדביה שומך. בוניגוד להמלטומיהם של כל הרבניים הראשיים פרט לאג'רו

לעוזר לך ברכות יהונתן
וגם לארציכם לברכה יהונתן ו'

הנ"ל ימי נסיך פולין ופְּרָזֶבֶשֶׂר
עליה הונחה קומתת הרים ובראשיה
קמפוס האוניברסיטה - הלאה
על רח' פרטינסקי וו. בתקופה
הקדודית הוקמה עירונית
ברישות מושבם. ומכאן
שם - פְּרָזֶבֶשֶׂר.

התובע (ר' חיים הרשטייך) סרב להענות לדרישתם שהיתה מונוגדת להכרתו ומצפונו כשרהה בכך נסיון לכופו לעבור עבירה... מאחר והתובע עמד על זכותו למניעה: כפייתו לעבור על הדת ולהזאת שם שמיים לבטלה, הוא סולק והווד ע' הנتابעים באמצעות התפילה ממוקומו לידי התיבה, וו'יר ההנהלה תפס את מקומו... הנتابעים לא הסתפקו בנסיבות חמורות אלו, ובכך, אישר שלחו לתובע הودעה לפיה, בגין היתר, פקע תוקף ההסכם בין המתובע, והודיעוונו שהוא הושעה מחייב מכך...

בנושאים שאנו מופקד עליהם, ושם אורה"ר לא עמד בפיתוי, ולא כבש את יצרו?"...

* * *

יצר הפרסום ובעיקר הנקודות היהנה כל העת נר לרגלו. ולא רק. גורן עשה הכל אשר בידו כדי שיכלם יהיו כפופים להחלהותיו ולשגונותיו. זה גם מה שהוביל אותו ביום העצמאות" הרואן לכהונתו ברה"ר להכubic את דיעותיו ביחס למדינה, גם כאשר דיעותיו סתרו את המקובל והנוהג בראב"ג.

מכאן אנו מגיעים לפרשת החון ר' חיים אליעזר הרשטייך, אשר באותם ימים שימש כחון בבית הכנסת הגדול בתל-אביב. עפ"י תקנות הרה"ד אומרים ב"יום העצמאות" היל בליך ברכה (למוהר לעין כי אין כל בסיס לתקנה זו של אמרות היל שנקבעה ע"י גורמים יזועים ומוסכבות ידועות ומילא הציבור החדרי אינו אומר כלל היל בה, אייר). באותה שנה (חשל'ג) דרשה הנהלת ביהיכנס מר' חיים שיאמר היל עם ברכה, וזאת לאור הוראותו החדש של גורן. ר' חיים הרשטייך סירב לבקש מהדרישה בגיןוק, שהוא פועל לפיקת התקנות הרה"ד מאז קום המדיניה. בתגובה לכך, הוא הוסיף ברכותיו:

מספר הרוב וינמן" ר' חיים הורשטייך פנה אליו ובקש להתייעץ עמי בעניין. פניו למרון שליט"א וסיפרתי לו על העניין. מzn הגורייש שליט"א שראה בכך המשך נסיגותו של גורן להכתיב את דעתו, ביקש ממני לטפל בעניין, ע"י הגשת כתוב תביעה בבית הדין ה RobinCAT כת"א בראשות האב"ד הגורן גורבר ז"ל.

בכתב התכיהה פירט הרכז
וינמן את השתלשלות הדברים
וככתב בין השאר: "התובע (ר' ח' חיים הרשטייך) סרב להענות
לדרישתם שהיתה מוגנת
להכרתו ומצפונו כשרה בכך
נסיוון לכופו לעבورو עבירה...
מאחר והתובע עמד על זכותו
למוניעת כפינו לעבورو על הדת
ולהוציא שם שמי לבטלה, הוא
סולק והורד ע"י הנחבעים
באמצצע התפילה ממוקמו ליד
התביבה, והוא ר' ההנהלה חפס את
מקומו... הנחבעים לא הסתפקו
בכמעשים חמורים אלו, ובכח' אייד
שלחו לתובע הוועדה לפיה, בין
היתר, פקע חוקף ההסכם בנים

בוחלתת ביה"ד הרבני הגדול שר הסעד נצטווה להשיב תורך 15 יומם בעניין שירות לאומי

היווץ המשפטי עשו לבקש בג'ץ נגד ביה"ד

הרבני אך חוגים משפטיים מפקפים בהצלחתו

נזרם גדור שריפת
אתה נזעג, כי בעקבות התעלמה
של בית ביה"ד נרבני הגדול מהיבר את
שר השיכון להשיכר — שמד השיכן ת'
משפטני למסכתה שר. פאנק שיבר.
להתחרב בסבון, אך חוגים משפטיים
חו"ז את דרישת כי למסכתה אין סיכוי.
סוכך תובשת, בעיטה באתת למי הרב גדי רונן, כספם שלחו ורב
סמכר טבשות לביה"ד הרבני קרי. פחק תובשת.
פור, אך בידיו ת המליט למליט כל כוכור באתת ביה"ד הרבני בפינוי, כי
לזה ביה"ד גדור תולמתו זו מוגע ערניך. תירז אמברא תנדחות אשנברג כי הועז
רבני בברור תביעה המוגעת בפינוי.

אה"ח 1234567

— מאת סופרנו —
בית הדין הרבני תגוזל החלייט השבעה להורות לשור ה-
סעה, בר. מיכאל חוני, לחשייב תוך 15 יום על התביעת שתוכנ-
נת נזעג כי יומגע מסיפול כלשהו בעניין שירות לאומי לבנות
דו"חות, כפי שחדבר קיימ' וועודם בתהאות להחלטת הממשלה.
סוכך תובשת, בעיטה באתת למי הרב גדי רונן, כספם שלחו ורב
סמכר טבשות לביה"ד הרבני קרי. פחק תובשת.
פור, אך בידיו ת המליט למליט כל כוכור באתת ביה"ד הרבני בפינוי, כי
לזה ביה"ד גדור תולמתו זו מוגע ערניך. תירז אמברא תנדחות אשנברג כי הועז
רבני בברור תביעה המוגעת בפינוי.

דוחה

אוצר החכמה

הוא פנה בכתב תביעה לבית הדין הרבני בירושלים
וביקש להזמין את השדר חוני לדין תורה ולאסור עליו
להשתתף בדיוני הועדה. כדי להמנע מטענה של "זכות
עמידה", הוגשה התביעה בשם של הרוב הגאון יצחק
רוונטאל זצ"ל, אשר שימוש מוציאו של רובה של יוושלים -
הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל, מראשי החותמים נגד
שירות לאומי עם מרכן ורבנן גדורלי ישראל.

בית הדין בשלב הראשון קיבל את התביעה, חרף
העוכרה, ששנה קדום לבן הוציא שדר הדותות זורה ורוהפטיג
הווארה לכל בתיה הרבניים באמצעות היווץ המשפטי
של המשרד, לפיו אין לרשום ולטפל בתביעה הדין בתביעה
ציבורית כלשהי נגד שר ממשלה. ההווארה הוצאה במלך
פרשת הלן זידמן, כאשר הוגשה תביעה על ידי הרוב ויינמן
נגד ורוהפטיג, כדי למנוע ממנו לבצע אישור "המרת דת"
לוידמן.

ורוהפטיג ראה שהרב ויינמן אינם מוסס לפנות לבתי
דין ורבנים כדי לכוף את אנשי הממסד השונים שלא לבצע
פעולות שונות, הוציא את ההנחייה החמורה, אלום בית
הדין לא שעה להנחיתו, והחליט לדון בתיק. בשלב
הראשון הודיעו חוני על כוונתו להופיע בבית הדין וכותב:
"לגופו של עניין, אופיע בליין לפני מע"כ לפני תום המועד
שנקבע בהזמנה, לאחר שאמציא חילה הסבר מפורש על
מאזינו לדחיתת הטענות להפעלת החוק ועל החייב
שבבעשינו שגרמה לך", אך לאחר מכן מסר הייעוץ
המשפטי של משרד הסעד הוועדה לבית הדין, כי נושא
התביעה אינם מצוי בתחום סמכותו של בית הדין, ומכן
שהזוי לא יופיע בפני בית הדין.

"לא סמכות"

בח' תשרי תש"ב הוציא בית הדין החלטה, לפיה אין
הוא רואה "מקום ותועלת לדון בתביעה". הרב ויינמן לא

הנוראיות. אך לא רק בנושא זה עמד מן הגיר"ש שליט"א
בראש המערכה. פרשה נוספת שגרמה לסייע גודלה
באותם ימים ידועה כ"פרשת חוני", והרב ויינמן מסר לנו,

שגם בפרשה זו فعل עפ"י הכוונתו של מן שליט"א.
באותם ימים ידועה כ"פרשת חוני" גם שאיתנה קשורה לגאון אישית, הרוי
אין ספק כי היא קשורה קשר ישיר וחזק לאנשי המפד"ל
באותם ימים, אנשיים ובכיניהם אשר פרשו את הסותם על
גורן ונמנעו לו גורשנקא לכל פעולותיו החמורות. הפרשה
החלתה בשלהי שנת תש"א. באוטם ימים היה מוגמת
הממשלה להפעיל גישת הובחה של בניית שירות לאומי,
לאלו שלא התגייסו לצבא. כדי למש מגמה זו הלהכה
למעשה, החלטה הממשלה לכאן ועדת שחקירה
לבודק את מכלול השאלות סביב הנושא.

כבר כאן מן הדורי להציג, כי בעה הדין בминистр
תבעו שר המפד"ל, שהגיטו לשירות לאומי יהיה על בסיס
התנדבותי בלבד. לעומתיהם היו שריהם שדרשו לחיבר גישת
בנייה לצבא. כתום הדין הוחלט על הקמת הועדה, ומאחר
ומדבר על שירות לאומי בסוגר של פעולות סעד
وروוחה, צורף לוועדה גם שר הסעד באוטם ימים, מיכאל
חוני.

סערה גודלה

הידיעות על מגמת הממשלה וכינון הועדה, עוררו
סערה גודלה בקרב שלומי אמוני ישראל. הורתה מרכן
ורבן גדורלי ישראל זצ"ל ויבלחטו"א בעניין האיסור של
שירות לאומי הייתה ידועה מאד ומקדם, ופסקו שירות
לאומי הייא מעכירות שדין יהרג ואל יעבור. העסקים
החו"דים בהוראת גדורלי ישראל פתחו בתהיעצויות כדי
לסכל את פעולות הועדה. הרב ויינמן, בהכוונת מן
הגיר"ש שליט"א נקט ביזומה שאיש לא העלה כלל על
דעתו.

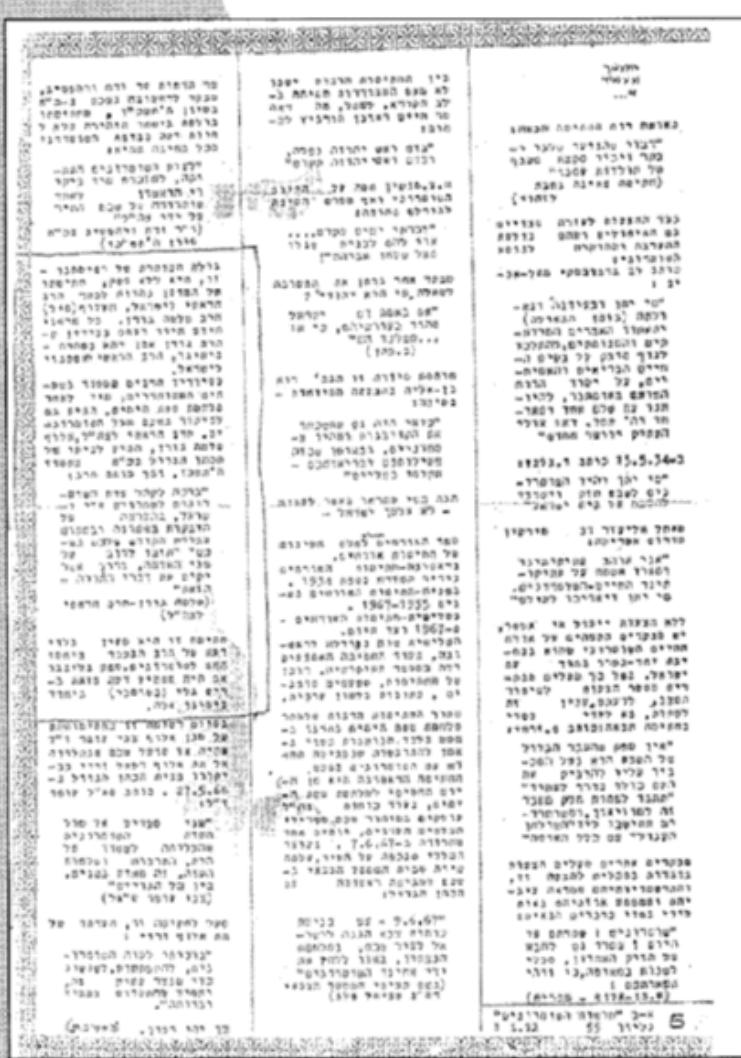
פ"כ ופ"ה ובחלכות מלכים פ"ג". "בית דין רבני בישראל, יונק את שיפוטו מכחה של תורה ודיניה. מכוח סמכות זו דינם בת הדרין הרבניים בארץ ישראל עם עידן עידנים, כפי שנוהגים בת הדרין כעם ישראלי בארץ ובתחפות מדור דור, לכל יהוי ויהודו ולכל עניון וענין. הסמכות המוסרה לבתי הדרין מכוח החוק, באותם התחומיים אשר נקבעו על-ידו,

אה"ה 1234567

היסס שוב, והגיע עדור על החלטת בית הדרין הרבני הנורל. בנסיבות לערו כח הבהיר יונן, כי שאלת סמכות בית הדרין לגבי מעשי ו/או מחדלי הממשלה ושריה לא נוגעת לתקיק זה, שכן תביעה הוגשה נגד חוני כאדם פרטי, וכוננה היהתה למנוע גרים עול עליידי מעשי, בכך שכיה"ד קבע שאסור לו לעסוק בכל עניין הכרוך בשירות לאומי, לאחר של גולי הדור אסרו זאת בגין חרג ואל עברו, כאשר גם הפעלת השירות בזרה התנדותית ככינול, אינה מורייה מחומרת הגזירה.

אוצר החכמה הרבע"ר - אלוף שלמה גורן, הגיע לבתו של הכהן הגדול, בכ"ח בתמוד ה'תשכ"ז וכך הוא כתוב: "ברכה לקהל עדת השומרונים לשחרורם ע"י ישראל, בהערכתה על הדבקות באמונה ובמקום העבודה הקודש שלכם בשכם... תצכו לרוב על פני האדמה... ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת..." ואם היה ספק שגורן שהשקר והרמאות היו נור לרגליו ימשיך לומר את אותן דברים, הרי על כך הוסיף העיתון וככתב: "חותימה זו היא מעין גלו" דעת של הרוב הנכבד ביחסו החם לשומרונים. ספק בליבנו אם היה משמעו דעה צאת בראש גל (בפומבי) ביחס בימינו אלה"

אה"ה 1234567

הרב יונן המשיך וכתב: "כפי שכית הדרין מומן לדין תורה כל יהוי, גם ללא סמכות עפ"י חוקי הממשלה, אלא עפ"י סמכות השולחן ערוך, כן פועל עם פתיחת התקיק בדין". בסיכומו של דבר ונען, כי יש מקום לדין בתביעה בבית הדין האזרחי. כאן כבר נכנס לתמונה הייעוץ המשפטי לממשלה באותו ימים, מאיר שмагר (שכיהן לאחר מכן כנסיא ביהם"ש העליון) אשר מיהר להוציא מכתב לחזון בו כתב: "הובא לידי עיטה, שהרב יצחק רוזנטל הגיע לביה"ד הרבני הנורל ערדור על החלטתו הנ"ל של בית הדין האזרחי... רעתה היא שבית הדין הרבני האזרחי לא היה מוסמך לדין בתביעה שהוגשה בפניו וכן אין והוא מסמכותו של בית הדרין הרבען-תגבורן לדון בגופה של תביעה". אה"ה 1234567

כאן בה מופיע מפתח בפרשנה כאשר שmagר כתב: "גם בית הדין הרבני הנורל, הימים גופים המפעלים בית הדין הרבני הנורל, הימים גופים המפעלים סמכויות שהעניק להם החוק במדינת ישראל... ולא מצאי שחוק מעניק סמכויות לבתי דין רבנים לדין בנוגע התביעה שהגיש הרוב רוזנטל. התביעה בה מדובר נסבה על פעילותם כשר בממשלה - ובתחום אחוריות המדיניות כשר - ולענין זה אין אתה חב חובה, בגין החקוק, לבחין הדין הרבניים... לסיכום, דעתך היא כי אין בית הדין הרבני הנורל יכול להיות תביעה של הנבגטן". אה"ה 1234567

ברורה ונחרצת

ההחלטה בית הדרין הרבני ניתנה כי"ב בטבת תשל"ב, והיא ברורה ונחרצת. ההחלטה גם מהוותה תקדים חשובים בעולם הרויניות בכל הנוגע למעמד בת הדרין הרבניים וסמוכותם. וכך כתבו הרויניטים וביהם מון הגרי"ש שליט"א בפסק דין: "אין הדבר צריך לצורך כל דינם, כי כל יהודי באשר הוא יהודי, יהיה מעמדו ותפקידו אשר יהיה, חייב לפי דין תורה להענות לכל הזמנה של בית דין רבני להתדיין לפניו, ולציתת כל אשר יורה לו בית דין, והוא חייב להתידיין לפניו. ע"י ברובם ההלכות סנהדרין

שבת קדרת

הידיעות על מוגמת הממשלה וכינון
הוועדה, עורחו סערה גדולה בקרב שלומי
אמון ישראלי. הוראת מրנן ורבנן גודלו'
ישראל צוקק"ל ויבלחטו"א בעניין האיסור
של שירות לאומי הייתה ידועה מאז
וძקם, ופסקו שירותים לאומיים ריא
מעבירות שדין יחרג ואל יעבור. העסוקנים
החדדים בהוראת גודלי ישראל פתחו
בהתייעצויות כדי לסקל את פעולות
הוועדה. הרב יונתן, בהכוונות מון הגרי"ש
שליט"א נקט ביזומה שאיש לא העלה
כל על דעתו. הוא פנה בכתב לתובעה
לבית הדין הרבני בירושלים וביקש להזמין
את השר חזני לדין תורה ולאסור עליו
להשתתף בדיוני הוועדה.

הגרי"ש שליט"א, אולס חזקה עלייז הוראת מומו וובו, ומכאן נסללה הדרכן לקשר הדוק ורב שנים, אשר החל בפרשת חומינ, עבר לפירושות הלן זידמן והחונן ר' חיים הרשטייך, וללא ספק במקודם הדברים עמדו פרישת "האה והאהות", אז נהג יחד עם הגר"א גולדשטייך וצל"ל להכנס כמעט מדי יום לבית מרכז הגרי"ש שליט"א שעמד בראש המערכת ולהוויען בו בדריכי הפעולות נגד מעליין של גורן ובנושאים צבוריים נוספים, והכל נעשה תוך הזמירות מוחלטת להכוונתי, וכמו"כ לאורך השנים שיגר לו שאלות וቦת בהלכה, בשמו ובשם אברכים, שהתקין אף

שאלה מעניינת שולחה במהלך שיחותינו עם הרוב גינמן, התייחסה לשאלה כיצד הוא מסביר את העובדה שככל פניויתו באותו תקופה לאג"ץ כדי לעקע את מעשיו ותעלוליו של גורן, נגען באורה חיובי, בנגוד למה שקורה בשיטים האכברניים.

הרב ווילמן: אין ספק כי לכך תרם תרומה מכורעתה
הגרא"א גולדשטיינט זצ"ל, וזה לאור הערכה הרבה של
שופטינו בג"ץ כלפיו, וזאת בתוקף תפיקודו כאשר ישב
ב"הרכוב המיויחד" שעסק בענייני סמכויות בית הדין
בשאלתו שנידונו בפני שופטינו בג"ץ. בזכות היכרות
מיוחדת זו, כאשר השופטים רואו את הדישות והנחישות
של הגרא"א גולדשטיינט זצ"ל וכאשר ידעו לנכון שהוא
שוחוף באופן ממשמעוני למאבקים שנוהלו בג"ל, התיחסו
לשלוחותם באזורה גוראות יונאיות.

לסיום, הרוב ווינמן מצין ומודגש בפנינו, כי סוד ההצלחה בכל המאבקים שניהל בשליחות גדרוי ישראל היה והוא אחד ייחיד: "שכל הנוטל עזה מן הוקנים אינו בככשל", וכי הדבר לאות ולמופת.

היא בכדי לבסס את קיומם של החלטות בית הדין על כל בני ישראל, גם על אלה אשר אינם מוכנים לציית לדין התורה כפי שהם מצורעים ועומדים ממוגמר הר סיני. ואם כך, הרי כל טענה על חוסר סמכות במשפטת החוק, אינה תופסת כאשר הבעיה היא בסמכות מקוחת התורה, ליהודי שומרת תורה ומצוות... לפיכך אנו מחייבים כי בית הדין האונמי ידין בתביעה אשר הוגשה לפניו, וחזקה על שני בעלי הדין כי ישמעו לכל הוראה שבית הדין יורה להם על פיו החרבה הגדית".

לאות ולמופת

בסיום שיחותינו הממושכות עם הרוב ויינמן ביקשנו לשימושו ממנה כיצד זכה להגעה לקשור בה קרוב עם מון הגורי"ש שליט"א עד אשר היה שליחו ונאמנו בנושאים החשובים רכבים. על שאלה זו השיב לו באנקודטה מעניתה. לדרבריו, לאחר נישואיו פנה בשאלת הלכתית למורה ורבו אשונה במלכותה המורה ועולם הישיבות, גם כינון כמרא דאיתරא בכפר חסידים, אולם הגור"א מישקבוסקי זצ"ל עוננה ואמר לו: "בכל שאלה בעניין הלכה מהיות ולהלאה עיליך לפנות לנגן ההלכה שגר ברוחוב חנן בירושלים". הרוב ויינמן מצין בפנינו, כי מאחר ולא התגורר עד אז בירושלים, לא היהתו לו כל היבשות שונמתם עם מטה